

РЕШЕНИЕ

№ 3897

гр. София, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3873** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на Началника на Сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“ срещу Решение № 1202/13.03.2023 година, постановено по НАХД № 7976/2022 година по описа на Районен съд - София, с което е отменено Наказателно постановление № 21-4332-028147/22.02.2022 година.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че съдът е неправилен извод, че деянията не са осъществени. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на Е. А. А. от [населено място] срещу Наказателно постановление № 21-4332-028147/22.02.2022 година на Началника на сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с което са му наложени административни наказания “глоба” в размер на 3 000 лева и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 12 месеца за административно нарушение по чл. 175а, ал. 1, пр. 3, вр. чл. 104 б, т. 2 от Закона за движение по пътищата затова, че на 07.12.2021 година, в 02,45 часа в [населено място], на [улица]при ляв завой по [улица]е форсирал двигателя, в резултат на което е настъпило превъртане на задните моторни колела и поднасяне на задната част на лекия автомобил на ляво и „глоба“ в размер на 10 лева затова, че при извършената проверка не е представил контролен талон към свидетелството за правоуправление, нарушение по чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от Закона за движението по пътищата.

С Решение № 1202/13.03.2023 година, постановено по НАХД № 7976/2022 година по описа на Районен съд – София наказателното постановление е отменено. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 07.12.2021 година, около 02,45 часа в [населено място], Е. А. е управлявал лек автомобил марка „БМВ“, модел „Х6Х Драйв 35д“ с рег. [рег.номер на МПС] . При завой на кръстовището на [улица]и [улица]е подал газ, в резултат на което задната част на автомобила е поднесла наляво. Служители на „Общинска полиция“ – С., които са възприели нарушението, са предприели преследване. А. е спрял на кръстовището на [улица]и [улица].

Въззивният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е, че жалбоподателят не е извършил нарушение на чл. 104 б, т. 2 от Закона за движението по пътищата, поради което не е осъществил състава на нарушението по чл. 175 а, ал. 1, пр. 3 от същия закон. Приел е, че не е установено по безспорен и категоричен начин, че А., влизайки в завоя е подал газ, за да използва пътя не по предназначението му. Приел е, че влажната настилка и несъобразеното с нея поведение на жалбоподателя са предизвикали поднасяне на автомобила, но това не е с цел използване на пътя по друг начин. Приел е, че не доказано по безспорен и категоричен начин, че жалбоподателят не е представил контролен талон, поради което деянието по чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от Закона за движението по пътищата не е извършено.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК, приложим по препращане.

Настоящият състав намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Началника на сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“. Със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 година Министърът на вътрешните работи, т. 3.6, е делегирал правомощията си по чл. 189, ал. 12 от Закона за движение по пътищата на началника на сектор „Административно обслужване“ към отдел „Пътна полиция“.

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното

постановление съдържат реквизитите по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Въззивният съд е установил относимите факти, въз основа на показанията на св. Е. С. и И. Н., Докладни записки, данни за местоположението на полицейския автомобил, Ежедневна форма на отчет, Справка за изминатото от автомобил с рег. [рег.номер на МПС] разстояние и маршрут.

Водачите на моторни превозни средства са длъжни да носят свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него, арг. чл. 100, ал. 1, т. 1 от Закона за движението по пътищата. Неизпълнението на задължението съставлява нарушение по чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от Закона за движението по пътищата.

Деянието е доказано с установителната сила на акта за установяване на административно нарушение, арт. чл. 189, ал. 2 от Закона за движението по пътищата. Жалбоподателят не е представил доказателства за опровергаване на констатациите, поради което въззивният съд е направил неправилен извод за недоказаност на нарушението. Вярно е, че свидетелите Н. и С. не дават в показанията за непредставяне на контролен талон, но такива въпроси не са поставени от страните и от съда.

Съобразно разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от Закона за движението по пътищата на водачите е забранено да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Нарушаването на правилото на цитираната разпоредба би довело до осъществяването на състава на чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от Закона за движението по пътищата.

В конкретния случай е установено, че при навлизане в ляв завой водачът на автомобила е подал газ и форсирал двигателя, в резултат на което задната част на автомобила е поднесла наляво.

В Закона за движението по пътищата не се съдържа легално определение на понятието „дрифт“. Дрифт е техника на шофиране, при която шофьорът преднамерено извежда дадено превозно средство (най-често автомобил) извън контрол чрез „презавиване“, така довеждайки до загуба сцеплението на задните гуми. По време на дрифт движението на автомобила е напречно на завоя, осъществено под влиянието на тежестта му и инерционния момент. Успешният дрифт се характеризира със задържането на задните гуми на автомобила възможно най-дълго, докато в същото време страничното приплъзване се придържа към максимален „слип“ (англ. „slip“ – хлъзгам, нося се) ъгъл. Необходимо е поддържането на висока и постоянна скорост, както и шофиране с повишено внимание, тъй като дори малка грешка, например подаването на повече газ, би могла да доведе до неуспешен опит и в някои случаи – неблагоприятни ситуации.

В съответствие с чл. 46, ал. 1 от Закона за нормативните актове, разпоредбата на чл. 175а ал. 1 от Закона за движението по пътищата следва да се тълкува в смисъла, който най-много отговаря на целта на нормата – осигуряване на безопасността на движението по пътищата чрез превенция и наказване на поведение от страна на водачите, което поставя в опасност живота, здравето и имуществото на гражданите. В този смисъл под „дрифт“ следва да се разбира техника на шофиране, включваща рязко подаване на газ, рязко завъртане на волана, изпускане на съединителя, активиране на ръчната спирачка или други подобни действия в резултат на които се постига движение на автомобила напречно на завоя, задържане на задните гуми на автомобила възможно най-дълго, докато в същото време автомобилът странично се приплъзва.

Като е подал допълнително газ, водачът на автомобила е предизвикал превъртане на задните гуми, довело до поднасяне на автомобила.

С оглед на горното съдът намира, че жалбоподателят е нарушил правилото на чл. 104б, т. 2 от Закона за движението по пътищата и е осъществил състава на нарушението по чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от същия закон.

Наложеният наказателен размер са съобразени с определените в абсолютен размер наказания в посочените санкционни разпоредби.

Въз основа на горното настоящата инстанция намира, че касираното решение следва да се отмени, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Вместо него следва да се постанови друго, с което наказателното постановление да се потвърди.

На касационния жалбоподател следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63д от ЗАНН, в размера по чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1202/13.03.2023 година, постановено по НАХД № 7976/2022 година по описа на Районен съд – София, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА :

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-4332-028147/22.02.2022 година на Началника на сектор в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с което на Е. А. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], бл. Б, ет. 4, ап. 6 е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 (три хиляди) лева и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 12 месеца, на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от Закона за движението по пътищата и 10 (десет) лева, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от Закона за движението по пътищата.

ОСЪЖДА Е. А. А., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], бл. Б, ет. 4, ап. 6 ДА ЗАПЛАТИ НА Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение. РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.